

BACKSTAGE

ARINA Film Production uvádza film Andrey Sedláčkovej

Mladí tanečníci zo skupiny West Coast Crew pochádzajúci z malého mesta Svit snívajú o tom, že sa jedného dňa stanú slávnymi a bohatými. Najviac húževnatý je tanečník Buddy, ktorý je pre výhru schopný obetovať takmer všetko. Pri tanečnom súboji si ich všimne uznávaný producent a pozve ich na casting do tanečnej súťaže, ktorá by im otvorila dvere do sveta šoubiznisu. Aby si splnili svoj sen o úspechu a bohatstve, musia čeliť rôznym tvrdým prekážkam, kde sú ich vzájomné vzťahy a charaktery podrobené veľmi tvrdej skúške. Postupne sa stávajú miláčikom publika a producent pre väčšiu sledovanosť vyťahuje na verejnosť ich neľahké životné osudy a skutočnosti, ktoré môžu poriadne naštrbiť ich dlhoročné priateľstvo. V ohrození je aj vzťah Buddyho a Mary, ktorej sa začína protivíť Buddyho honba za slávou, kvôli čomu sa čoraz viac utieka k skromnému a nemému Hugovi, ktorý je do nej platonicky zaľúbený.

BACKSTAGE

Základné informácie

DISTRIBUČNÁ PREMIÉRA:	15. marca 2018
ORIGINÁLNY NÁZOV:	Backstage
PRODUKCIA:	Slovenská republika
KOPRODUKCIA:	Česká republika
ŽÁNER:	tanečno-hudobný film
FORMÁT:	Digital 2D
DĹŽKA:	90 minút
ZVUK:	Dolby Digital
JAZYKOVÉ VERZIE:	slovensko-česká
ROZPOČET:	1.350.000,- Eur
PRÍSTUPNOSŤ:	od 12 rokov
NATÁČANIE:	Máj 2016- Júl 2017
POČET NATÁČACÍCH DNÍ:	35
DISTRIBÚTORI:	BONTONFILM (SK+CZ)
HRAJÚ:	Mária Havranová, Tony Porucha, Ondrej Hraška

Natália Baloghová, Martina Piatková, tanečníci z The Pastels (Ondrej Antálek, Dano Antálek, Miroslav Balogh, Marek Homola, Marek Brimus, Ján Šutka) Judit Bárdos, Ivana Chýlková, Roman Luknár, Ben Cristovao, Kryštof Hádek,...

PRODUCENTI:	Silvia Panáková a Erik Panák (Arina Film Production)
KOPRODUKCI:	Tibor Búza RTVS, Martin Palán BONTONFILM /CZ/
RÉŽIA:	Andrea Sedláčková /CZ/
CHOREOGRAFIA :	Miňo Kereš
NÁMET:	Dušan Rapoš
SCENÁR:	Nad'a Clontz, Andrea Sedláčková /CZ/
DRAMATURGIA:	Biba Bohinská, Magdaléna Glasnerová
KAMERA:	Tomáš Juríček, Tomáš Stanek
ARCHITEKTI:	Michal Skrak, Jaroslav Holota
KOSTÝMY:	Ján Kocman
MASKY:	Zuzana Paulini
ZVUK:	Ján Baláž, Lukáš Moudrý /CZ/
HUDBA:	Viktor Hazard, Jan P. Muchov /CZ/
STRIH:	Adam Dvořák /CZ/
LOKÁCIE:	Bratislava, Svit, Praha
Vznik filmu finančne podporili:	Audiovizuálny fond SR, Státní fond kinematografie ČR
Reklamní partneri:	PSS, České dráhy, Adidas, Hubert, EMMA, FORMEN, Plus Jeden Deň, pluska.sk, Interez, ODZADU, emefka, startitup.sk, SEAT, MCC PProfessional's
Mediální partneri:	
KONTAKTY:	ARINA film production, s.r.o. www.arinafilm.sk , www.backstagefilm.sk email: info@arinafilm.sk , Dulovo nám. 4, 821 08 Bratislava PR a tlačový servis: MCC Professionals, www.mcc.sk tel.: +421 2 5341 0085, email: mcc@mcc.sk

BACKSTAGE

Obsah

Základné informácie	2
Synopsa-podrobná.....	4
Synopsa-stručná	4
Rozhovor so Silviou Panákovou, producentkou filmu	5
Rozhovor s Andreou Sedláčkovou, režisérkou filmu.....	7
Rozhovor s Miňom Kerešom, choreografom filmu.....	9
Rozhovor s Naďou Clontz, autorkou scenára.....	11
Rozhovor s Máriou Havranovou, predstaviteľkou Mary vo filme	13
Rozhovor s Tony Poruchom, predstaviteľom Buddyho vo filme	15
Rozhovor s Ondrejom Hraškom, predstaviteľom Huga vo filme	17
Životopisy	21
Silvia Panáková, producentka filmu	21
Andrea Sedláčková, režisérka filmu	22

BACKSTAGE

Synopsa-podrobná

V mestečku Svit žije a trénuje skupina mladých tanečníkov s názvom West Coast Crew. Jedného dňa sa stretnú vo finále v tanečnom beatli proti skupine Muertas a vyhrávajú. Všimne si ich tam uznávaný producent z Prahy, vďaka čomu ich následne pozýva do tanečnej súťaže, ktorá im môže otvoriť dvere do sveta šoubiznisu, po čom najviac túži zakladateľ skupiny, Buddy. Pred castingom si však tanečník Black nešťastnou náhodou na motorke zlomí nohu a nahradí ho ich nemý kamarát Hugo, ktorý crew sprevádza na všetkých tréningoch, a ktorý je do Mary platonicky zaľúbený. West Coast Crew postupujú do finále v Prahe aj vďaka zásahu produkcie, ktorá chce z ich neľahkých životných osudov vyťažiť, s čím však tanečníci nie sú veľmi stotožnení. Situáciu ešte viac sa zamotáva Buddy, ktorý sa v honbe za víťazstvom neváha zapojiť do hier produkcie, čo ohrozí kamarátske vzťahy v skupine i lásku jeho priateľky Mary, ktorá sa čoraz viac zblíhuje s Hugom. Producent vyvíja na trojčlennú porotu nátlak, aby West Coast Crew vyhrali, proti čomu sa ohradzuje porotkyňa, ktorej sa protivia praktiky, kde víťazstvo nemá nič spoločné s talentom, ale s bojom o sledovanosť. Karty môžu zamiešať aj ich veční konkurenti Muertas, ktorí každý týždeň predvádzajú skvelé výkony, no nie sú im cudzie ani intrigy.

Synopsa-stručná

Mladí tanečníci zo skupiny West Coast Crew pochádzajúci z malého mesta Svit snívajú o tom, že sa jedného dňa stanú slávnymi a bohatými. Najviac húževnatý je tanečník Buddy, ktorý je pre výhru schopný obetovať takmer všetko. Pri tanečnom súboji si ich všimne uznávaný producent a pozve ich na casting do tanečnej súťaže, ktorá by im otvorila dvere do sveta šoubiznisu. Aby si splnili svoj sen o úspechu a bohatstve, musia čeliť rôznym tvrdým prekážkam, kde sú ich vzájomné vzťahy a charaktery podrobené veľmi tvrdej skúške. Postupne sa stávajú miláčikom publika a producent pre väčšiu sledovanosť vyťahuje na verejnosť ich neľahké životné osudy a skutočnosti, ktoré môžu poriadne naštrbiť ich dlhoročné priateľstvo. V ohrození je aj vzťah Buddyho a Mary, ktorej sa začína protivíť Buddyho honba za slávou, kvôli čomu sa čoraz viac utieka k skromnému a nemému Hugovi, ktorý je do nej platonicky zaľúbený.

BACKSTAGE

Rozhovor so Silviou Panákovou, producentkou filmu

1. Vytvoriť tanečný film na Slovensku vyžaduje istú dávku odvahy. Prečo ste sa rozhodli ísť práve týmto smerom, Silvia?

Tanec ma sprevádza od malička, a keď prišiel Dušan Rapoš s námetom na tanečný film, bola to pre mňa výzva. Pustili sme sa do výroby s veľkým nasadením a odhodlaním urobiť niečo nové a obnoviť žánrový film v slovenskej kinematografii. Uvedomovali sme si, že tanečné filmy na Slovensku nemajú tradíciu a získať peniaze na výrobu nebude ľahké. Netušili sme však, že to bude také náročné nielen po stránke finančnej, ale aj realizačnej. Nájsť a sklbiť správnych tvorcov, tanečníkov, hercov či hudbu bol naozaj veľmi tvrdý oriešok.

2. Poznali ste profesionálne tím ľudí (hercov, štáb...), ktorý pracoval na filme Backstage už predtým, alebo išlo o vašu prvú spoluprácu?

S režisérkou Andreou Sedláčkovou sme spolupracovali už na filme Fair play, a aj preto sme oslovili práve ju, aby Backstage režírovala. Choreografom filmu je Miňo Kereš, ktorý je kľúčovým tvorcom tohto filmu od úplného začiatku. S ním som sa stretla prvýkrát pri tomto filme. Myslím si, že bez jeho tvrdej práce, manažérskych schopností a talentu by film nemal podobu, ktorú divácividia v kine. Práve Miňo dokázal všetkých tanečníkov a spolupracovníkov na tomto filme neuveriteľne nadchnúť.

3. S akými komplikáciami ste sa pri nakrúcaní stretli? Boli chvíle, kedy ste si povedali, že ste sa to mali stopnúť?

Počas výroby každého filmu prichádzajú rôzne komplikácie a nepredstaviteľné situácie. Týkajú sa nielen financií, ale aj rôznych zdravotných či časových problémov. Najmä pri tanečnom filme, kde je dôležitý tanec, sme niekoľkokrát riešili zdravotné problémy tanečníkov, ale aj hercov. Nikdy sme však film nechceli zastaviť, aj keď sme boli postavení pred rôzne vážne rozhodnutia. Riešili sme problémy s navyšovaním rozpočtu, s posunmi nakrúcania, či s dablérmi, no riešenie sme však vždy našli.

4. Aká je vaša najemotívnejšia spomienka z nakrúcania?

Pre mňa bol najväčší zážitok samotná tanečná show, ktorú sme nakrúcali ako poslednú. Tú zaznamenávali vlastne dva štáby – televízny štáb, ktorý snímal a vytváral samotnú show a filmový štáb, ktorý to celé paralelne nakrúcal do filmu. Bolo tam veľmi veľa talentovaných a vynikajúcich tanečníkov zo Slovenska a z Čiech, výborné kostýmy, kvalitná hudba, perfektné choreografie pod vedením Miňa. Myslím, že práve toto nakrúcanie bolo pre všetkých zúčastnených výnimočné.

5. Vieme, že jedným z kľúčových miest vo filme sa stala aj železničná stanica v mestečku Svit. Obyvatelia museli byť asi poriadne prekvapení, keď sa tam objavil štáb s kamerami a hercami. Prečo ste si vybrali práve „zabudnutý“ Svit?

Prvý impulz vyšiel od režisérky, s ktorou sme nakrúcali Fair play vo Vysokých Tatrách. Jej sa Tatry veľmi zapáčili a chcela ich mať aj v tomto filme. Tak sme vyrazili na obhliadky lokácií filmu a natrafili na železničnú stanicu vo Svite v pozadí s Tatrami. Svit je veľmi fotogenický pre film vďaka Tatrám a aj Baťovým domčekom. A počas nakrúcania sme mali až neuveriteľné šťastie na počasie. Tatry boli stále zaliate slnkom napriek tomu, že bol september, či november.

6. Prečo by si podľa vás mali ľudia pozrieť film Backstage?

Týmto filmom by sme na jednej strane radi prispeli k žánru súčasného tanečného filmu, pobaveniu a potešeniu divákov zo života, dobrého tanca, hudby a zo skvelých hereckých výkonov. Na strane druhej chceme najmä mladým ľuďom ukázať, že nie všetko, čo nám súčasné nablýskané prostredie médií ponúka, je vždy také, ako sa na prvý pohľad javí, a kariéra nemusí byť tá najdôležitejšia hodnota nášho života. Naopak dobré vzťahy, láska a priateľstvo je to, čo nás robí šťastnými a „bohatými“.

Rozhovor s Andreou Sedláčkovou, režisérkou filmu

1. Čo Vás presvedčilo, aby ste si povedali, že do tohto projektu pôjdete?

Páčil sa mi scenár a témy, ktoré v ňom boli spracované. Teda, že pôjde o film o láske, tanci, priateľstve, sebapoznávaní, peniazoch, sláve a moci. Pripadalo mi zaujímavé ukázať zákulisie tanečnej šou, kde panujú tvrdé zákony honby za úspechom a ziskom. To prostredie, ktoré každý divák pozná zvonku, sa mi okrem tanca zdalo ako veľký triumf projektu: všetci sledujeme televízne šou, ale nevieme presne, čo sa v backstagi odohráva, aké nekompromisné pravidlá sa tam uplatňujú, ako sa zneužíva súkromie ľudí, ktoré je v prípade potreby nemilosrdne predhadzované bulvárnej tlači. Priťahovalo ma na tom to, že scenár bol úplne odlišný od všetkého, čo som doposiaľ nakrúcala, že som mohla využiť pre mňa nové originálne výrazové prostriedky a popísať úplne iný svet, ako som to doteraz robila vo filmoch. Tiež sa mi páčilo, že budem spracovať so slovenskými hercami, to je pre mňa ako Česku svieže obohatenie.

2. Aká bola Vaša predstava o filme na začiatku natáčania a ako ste spokojná s tým, ako sa Vám ju podarilo naplniť?

Predstavy sú vždy maximálne. Nie vždy sa ich režisérovi podarí úplne naplniť a ja som k tomu všetkému vo svojich filmoch aj veľmi sebakritická. Ale v tomto prípade o niečo menej než obvykle, film sa mi veľmi páči a mám ho rada.

3. Podľa čoho ste si vyberali herecké obsadenie?

Samozrejme, že podľa talentu a podľa toho, či sa na danú rolu hodí.

4. Vo filme majú herecké obsadenie aj tanečníci zo skupiny The Pastels, ktorí s herectvom nemajú až také skúsenosti ako vyštudovaní herci. Ako hodnotíte ich herecký prejav?

Keď som videla, ako skupina The Pastels tancuje, bola som unesená. Tryská z nich energia, radosť zo života a pohybu, nespútanosť, originálna kreativita. Trochu som sa bála, ako to bude s ich hereckými schopnosťami. Preto som čiastočne upravovala scenár, snažila sa im napísať dialógy takpovediac na telo a vychádzať z ich temperamentu. Najväčším prekvapením bol pre mňa Tony Porucha, ktorý má hlavnú a veľmi ťažkú rolu a nikdy predtým vo filme nehral. Bolo som okúzlená jeho prirodzeným talentom, ktorý sa v priebehu nakrúcania rozvíjal a postupne získaval profesionálne parametre a dovoľm si povedať, že pred Tonyom stojí – samozrejme, ak o to bude stáť – veľká herecká kariéra.

5. Poznali ste profesionálne tím ľudí, ktorý pracoval na filme Backstage už predtým, alebo išlo o Vašu prvú spoluprácu?

Poznala som len producentov Silviu a Erika Panákovcov, s ktorými som robila film Fair a tiež castingovú režisérku Inge Hodálovú. Inak nikoho. Mala som ale veľké šťastie, že na spoluprácu prikývli kameraman Tomáš Juríček, architekt Michal Škrak a kostýmový návrhár Janko Kocman, s ktorými som si mimoriadne dobre rozumela a dúfam, že v budúcnosti budeme spolupracovať i na iných projektoch. A, samozrejme, pri tanečnom filme je najdôležitejší tanec. Oporou mi bol choreograf Miňo Kereš, ktorý je špičkou vo svojom odbore a vytvoril pre film nádherné kreácie. A tiež pred samotným nakrúcaním dlho trénoval dvoch hercov, ktorí nie sú tanečníkmi, a dokázal s nimi divy. Bola naozaj radosť pracovať so slovenským štábom, ktorý bol nesmierne obetavý, príjemný a všetci jeho členovia oplývali mimoriadnym talentom.

6. Myslíte si, že film Backstage osloví aj staršie publikum?

Podľa mňa áno. Film nie je len o hip-hope, ale aj o mnohých iných témach, ktoré sa dotýkajú všetkých generácií. Je to príbeh súčasný, autentický a originálny, ktorý hovorí o hrdinoch, ktorým od začiatku fandíme, máme pre nich pochopenie, bojíme sa o nich.

7. Aká je Vaša najsilnejšia spomienka z nakrúcania?

Asi nakrúcanie televíznej šou. Kulisy sme postavili v pražskom divadle Archa a skutočne detailne reprodukovali ich príbeh. Na pľaci sme mali dvadsať hercov, desať tanečných skupín, dvesto komparzistov, skutočný televízny štáb s ôsmimi kameramanmi, nás filmový štáb s dvomi kameramanmi, prenosový voz s posádkou. Celkovo asi 450 ľudí. To boli tri najnapínavejšie natáčacie dni v mojom živote a bolo skvelé, že všetko klaplo a vlastne nenastal žiaden problém.

8. Prečo by si podľa Vás diváci mali prísť film Backstage pozrieť?

Tak, aby to neznelo príliš nafúkane... napríklad preto, že ide o film, ktorý sa nepodobá na ostatné, je veselý i dojemný, sú v ňom krásne tanečné scény a má veľkú energiu.

Rozhovor s Miňom Kerešom, choreografom filmu

1. Poznali ste profesionálne tím ľudí, ktorý pracoval na filme Backstage už predtým, alebo išlo o vašu prvú spoluprácu?

Začnem asi "od vrchu": s producentmi Silviou a Erikom Panákovcami sme sa predtým osobne nepoznali. Režisérku Andreu Sedláčkovú mi tiež predstavili až v tomto projekte. Registroval som ale ich spoločné filmové dieťa Fairplay a bol som tým filmom nadšený. Takže tie prvé "oťukávačky" veľmi rýchlo prerástli do nadšeného teamwork-u a vôbec - spoločnej chuti dokázať to. Hudobný producent Viktor Hazard je môj dlhoročný kamarát a spolupracovník na rôznych projektoch zároveň a zostavu tanečníkov sme dávali dokopy spolu s The Pastels.

2. S akými komplikáciami ste sa pri nakrúcaní stretli? Boli chvíle, kedy ste si povedali, že by ste to mali stopnúť?

Samozrejme, keď sme zistili, že na naše super nápady nemáme peniaze 😊. Fakt klobúk dole pred producentmi, že sa to naozaj vôbec podarilo po finančnej stránke dať nejako dokopy. Pre mňa osobne bol tento projekt akousi "vysokou školou kompromisu". Ale myslím, že sme vždy našli správne východisko v každej situácii. No a samozrejme zranenia! Počas výrobného procesu sme prečkali dve operácie kolien kľúčových postáv, takže to hovorí asi za všetko.

3. Aká je vaša najemotívnejšia spomienka z nakrúcania?

Spomeniem dva momenty. Určite začiatok natáčania vo Svite, ešte minulý rok na jeseň. Neopakovateľná scenéria Tatier, atmosféra Svitú a naše nadšenie, že sa to už vlastne celé deje. A druhý moment je natáčanie TV stage-u, ktorý sme si postavili v Prahe a ktorým sme vlastne končili výrobu celého filmu. Tam sa stretla výnimočná tanečná kvalita na javisku a okolo neho zároveň. Sledovať profesionálov vo filmovom a televíznom štábe súčasne bol pre mňa samého asi najväčší zážitok. Myslím, že sme si tam povymýšľali, aj čo sa technológií týka, zopár výziev a vidieť to potom celé po hromade bolo veľmi emotívne.

4. Vieme, že jedným z kľúčových miest vo filme sa stala aj železničná stanica v mestečku Svit. Obyvatelia museli byť asi poriadne prekvapení, keď sa tam objavil štáb s kamerami a hercami. Prečo ste si vybrali práve „zabudnutý“ Svit?

Pre režisérku Andreu Sedláčkovú to bola myslím jednoznačná voľba. A pre mňa má Svit výnimočný význam. Práve tam som sa zúčastnil svojej prvej "veľkej" tanečnej súťaže ešte niekedy v mojich tanečných začiatkoch. Bolo super sa tam vrátiť a uvedomiť si celú moju cestu od čias tej prvej súťaže až po premiéru filmu v marci – ale to už trochu predbieham.

5. Miňo, je zákulisie tanečnej šou vo filme úplne vymyslené alebo to podobne naozaj vyzerá pri rôznych televíznych súťažiach, ktoré poznáme z našich televízií?

Atmosférou je to v zásade veľmi identické, ale scenár je vyslovene filmový. Viac ale asi nebudem prezrádzať.

6. Prečo by si podľa Vás diváci mali prísť film Backstage pozrieť?

Na túto otázku by som veľmi rád odpovedal aj v mene tanečníkov. Možno pár rokov dozadu by sa skutočnosť, že diváci si pôjdu pozrieť slovenský film do kina, a ešte ku tomu tanečný, zdala viac ako šialená. V poslednom období sa našťastie slovenským filmom darí, čo mňa osobne veľmi teší. A rovnako aj tanec má na Slovensku svoje miesto a ľudia pozitívne reagujú na talentovaných ľudí, ktorí zasvätili svoj život tomuto umeniu. Som presvedčený, že práve takýchto tanečníkov máme v našom filme – dali do toho všetko a sú to vlastne priekopníci, ktorí si zaslúžia podporu. Každým novým projektom si plnia svoje sny a tento film bol (a je) určite pre nich skvelou príležitosťou, ako sa o svoje schopnosti podelili s divákmi... Nakrútiť film na Slovensku nie je jednoduché, o to viac nám preto prajem všetkým to zadosťučinenie, v podobe plného a spokojného kina. Ja si myslím, že v tomto filme je správna a nefalšovaná ingrediencia talentu a srdca, ktorá zaujme každého.

Rozhovor s Nad'ou Clontz, autorkou scenára

1. Čo vás presvedčilo, že ste si povedali, že do tohto projektu pôjdete?

Tento projekt bol v počiatku iba námet a moja chuť písať – to mi vtedy stačilo. :) Keď som v roku 2012 písala prvú verziu scenára, bola som na voľnej nohe iba prvý rok a netušila som ešte, že jeho postavy budú raz hrať fantastickí tanečníci z The Pastels, alebo že film bude režírovať úspešná česká režisérka. Chcela som len napísať pútavý príbeh a bola som vďačná producentom Panákovcom, že mi vtedy dali tú možnosť ako začínajúcej scenáristke, keď mi ponúkli tento námet.

2. Kde ste hľadali inšpiráciu k vytvoreniu scenára filmu Backstage?

Námet na film Backstage vyšiel zo staršieho námetu Dušana Rapoša, ku ktorému som sa dostala cez producenta Erika Panáka a dramaturgičku filmu Bibu Bohinskú. Bol to tak trochu magicko-realistický námet o kočovnej tanečnej skupine, v ktorej vznikne milostný trojuholník medzi ambicióznym vodcom skupiny Buddym, jeho krásnou priateľkou Mary a jednoduchším Hugom, ktorého k sebe priberú z viac-menej sebeckých dôvodov. Tento nerovný trojuholník ma okamžite oslovil a napadlo mi, že ak by som tieto postavy zasadila do dnešného sveta mladých ľudí, ktorí túžia po sláve v showbiznise, tak to môže byť nadčasový príbeh o láske, priateľstvách, túžbe realizovať sa, a o cene, ktorú je človek ochotný zaplatiť za úspech. To je v podstate téma každého tanečného filmu – na povrchu sen o sláve, ale pod ním dilema o tom, koľko je jej človek ochotný obetovať.

3. Hlavné postavy sú mladí ľudia z hip-hopového prostredia. Bolo náročné vytvoriť scenár, ktorý využíva jazyk týchto hlavných postáv tak, aby to pôsobilo autenticky a oslovilo to práve túto cieľovú skupinu?

Bolo to náročné, pretože som o svete hip-hopu absolútne nič nevedela. Keď prvú verziu scenára čítala „focus group“ trnavských študentov, strašne ma skritizovali za dialógy. V prvej verzii sa ale autor skôr sústreďuje na štruktúru príbehu a vývoj postáv, dialógy sa cizelujú neskôr, tak som si na nich pri druhej verzii dala záležať. Strávila som celé dni na YouTube pozieraním stoviek videí bratislavských hip-hopových tančenských škôl a skupín. Samozrejme, pozrela som si celú súťaž skupiny The Pastels Move up, ktorú vyhral Spunky – ten vo filme hrá Brka. Ale úplne finálnu verziu dialógov sme upravovali už s tanečníkmi samotnými. Napríklad práve Spunky vo filme rozpráva viac-menej tak, ako rozpráva v reálnom živote.

4. Ste autorkou scenára. Zúčastnili ste sa osobne aj na nakrúcaní?

Nezúčastnila, scenár po mne prebrala režisérka Andrea Sedláčková a keďže ona je autorský režisér, posledné zmeny v scenári už robila ona a mňa na pláči nebolo treba. Film je tak zmesou mojej a jej vízie.

5. Ako ste spokojná s hereckým obsadením filmu?

Som veľmi šťastná, že scenár oslovil chalanov z The Pastels. To bola pre mňa pocta, lebo som bola nervózna z toho, ako scenár prijme hip-hopová komunita. Inak casting vidím ako doménu režiséra, ja nie som scenáristka, ktorá píše hercom role na telo. Ale celkovo som spokojná s obsadením filmu.

6. Na Slovensku vzniká v poslednom čase pomerne dosť veľa nových filmov. V čom sa podľa vás film Backstage líši od ostatných filmov?

Samozrejme v tom, že je to film tanečný, čo je žáner u nás nevídaný. V tom je Backstage unikát na našom trhu. Je to tiež film o showbiznise, čo nie je bežná téma novodobých slovenských filmov. Je to u nás v podstate úplne nový druh počinu, ktorý si od producentov vyžiadal extrémne úsilie, lebo natočiť tanečný film si vyžaduje náročný výber hudby a choreografií, prácu s nehercami – a okrem toho prekonávanie slovenskej nedôvery v žánrový film. Je vlastne malý zázrak, že tento film vôbec vznikol.

7. Prečo by si podľa vás diváci mali prísť film Backstage pozrieť?

Pretože takýto slovenský film zaručene ešte nevideli. :)

Rozhovor s Máriou Havranovou, predstaviteľkou Mary vo filme

1. Čo Vás presvedčilo, aby ste sa rozhodli, že do tohto projektu pôjdete?

Nebola som tá, ktorá sa rozhodovala, či to prijať alebo nie. Zavolali ma na casting do tanečného filmu, bola som rada, pretože som dlhšiu dobu nemala žiaden projekt, takže som sa veľmi potešila, že prišlo niečo nové, zaujímavé a hlavne tanečné. Tanec zbožňujem, takže som nemala nad čím premýšľať.

2. Ako by ste charakterizovali postavu Mary? Máte s postavou niečo spoločné?

Áno máme, minimálne meno (haha). Keď som si prvýkrát prečítala scenár, bola mi sympatická, určite som sa v nej našla a aj keď jej minulosť je úplne odlišná od tej mojej, v jadre osobnosti sme si veľmi podobné. Je to mladé, slušné, mierne naivné dievča, ktoré žije jednoduchým životom, musela sa popasovať vo svojom živote s niektorými neľahkými udalosťami, ktoré ju síce poznačili, ale nedáva to najavo. Tak to robíme mnohí, myslím si, že viaceré ženy a dievčatá sa v nej nájdu, ale viac nebudem prezrádzať.

3. Aké ste mali predošlé skúsenosti s tancom? Bola to pre vás výzva aj z tanečného hľadiska?

Bola to samozrejme výzva, tanec je moja veľká záľuba, ale paradoxne som sa mu nikdy nevenovala, pretože mi na to už nezvyšoval čas. Tancovala som si vždy sama pre seba, pustila som si hudbu a tancovala tak, ako som to cítila, to mi vlastne zostalo dodnes. Veľakrát si ventilujem hlavu tak, že si pustím obľúbenú hudbu a v podstate sa z niektorých vecí vytancujem a pomáha mi to. Na základnej škole som robila nejaké choreografie na deň matiek, to ma bavilo, rovnako aj keď som prišla na konzervatórium a neskôr na VŠMU, stretla som sa s rôznymi štýlmi tanca, k hip-hopu som však intenzívne privoňala až vďaka filmu a bola to veľká skúsenosť a zábava zároveň, niekedy však aj drina.

4. Slovenskí diváci Vás poznajú najmä z divadla či zo seriálov. Bola pre Vás príprava na hlavnú úlohu v celovečernom filme omnoho náročnejšia?

Áno, ako som napísala, bola to drina v každom prípade, pretože to bola nielen herecká, ale aj tanečná rola. Musela som sa sústrediť na väčšie množstvo vecí, ako som zvyknutá. Nebolo to vždy jednoduché. Mám síce dobrú pamäť na texty alebo akcie, ale tanečnú pamäť až takú vytrénovanú nemám, a preto to bolo pre mňa náročnejšie, bola to veľká škola.

5. Vaším filmovým partnerom bol tanečník Tony Porucha. Ako sa Vám s ním spolupracovalo?

Priznám sa, že som zo začiatku mala obavy ako to zvládneme, ale bola som milo prekvapená. Tony je veľmi šikovný, a nielen skvelý tanečník, ale ani herectvo mu nerobilo problém a spoločnými silami sme to dotiahli do konca. Aj napriek tomu, že sme boli v akomsi nepomere

a pomiešaní (herci a tanečníci), všetci sme vlastne robili všetko a dokázali sme, že to skutočne môže fungovať. Najmä mali sme nad sebou skvelé vedenie, ako je Andrea Sedláčková a Miňo Kereš. Obaja sa zaslúžili o to, aby výsledok bol čo najlepší. Andrea s Tonym i s nami ostatnými pracovala na hereckých scénach, Miňo dohliadal na to, aby sme mali patričnú tanečnú prípravu pred natáčaním a ja som za to všetko veľmi vďačná. Pomáhali sme si všetci navzájom, boli sme si oporou a myslím, že sme tvorili super tím.

6. Aká je Vaša najsilnejšia spomienka z nakrúcania?

Je ich viacero, točili sme to na etapy takmer rok, takže sa toho udialo naozaj veľa a mám v pamäti množstvo skvelých okamihov, z ktorých je ťažké vybrať iba jeden... Pre mňa sú ale vždy silné momenty práve tie, kedy ide o silné emócie, tie sa mi vždy vryjú do pamäte a aj vo filme sa presne také nájdu. Boli sme veľmi dobrá partia, mám z nakrúcania veľa zážitkov, mám na čo spomínať a robím to rada.

7. A naopak, je niečo, na čo z celého procesu tvorby filmu spomínate nerada?

Netreba spomínať na nepríjemné veci, vždy sa niečo vyskytne, nejaké problémy, ale bez toho by to nebolo ono.

8. Prečo by si podľa Vás diváci mali prísť film Backstage pozrieť?

Pretože je to prvý slovenský tanečný film. Pretože bude plný dobrého tanca, skvelej hudby a šikovných ľudí. Pretože tam budem ja (haha). Pretože bude nielen o tanci, ale aj o vzťahoch, láske, šťastí, problémoch, skrátka o živote... A preto, že sme do toho každý dali kus seba a snažili sa vytvoriť dielo, ktoré vám niečo povie a v tom najlepšom prípade sa vás dotkne.

Rozhovor s Tony Poruchom, predstaviteľom Buddyho vo filme

1. Čo Vás presvedčilo, aby ste sa rozhodli, že do tohto projektu pôjdete?

Som celkom sebakritický človek a nevedel som si predstaviť seba v hereckej úlohe (vlastne stále ešte možno neviem), a možno práve aj tá výzva bola jednou z príčin, prečo som nakoniec súhlasil s ponukou hrať Buddyho. Rozhodovanie mi uľahčil aj fakt, že do projektu sme išli spoločne aj s našou skupinou "The Pastels", vďaka čomu som sa necítil sám v pre mňa v novom filmovom svete.

2. Ako by ste charakterizovali postavu Buddyho? Máte s postavou niečo spoločné?

Buddy je veľmi ambiciózny a cieľavedomý chalan. Má svoje sny a je pre ne ochotný obetovať všetko. S Buddym ale toho až toľko spoločného nemáme. Dalo by sa povedať, že je môj pravý opak.

3. Ako pre tanečníka musel byť pre Vás film veľkou výzvou z hľadiska herectva. Ako prebiehala Vaša príprava pre splnenie takejto výzvy?

Pôvodne som mal hrať inú postavu, kde by toho hrania nebolo tak veľa, takže príprava nebola nejako potrebná. Veci sa ale na poslednú chvíľu pomenili a ja som dostal úlohu Buddyho. Na prípravu už ale nezostalo príliš veľa času. Zo začiatku som sa skúšal pripravovať doma, ale po prvých natáčacích dňoch som zistil, že to bolo viac-menej zbytočné. Priamo na mieste sa často môže zmeniť text či nálada postavy a podobne, a bolo pre mňa ťažšie meniť priamo na pláči už doma nacvičené veci.

4. Chceli by ste sa herectvu venovať aj naďalej?

Boli dni, kedy som sa pred kamerou cítil dobre a boli dni kedy som sa cítil horšie, no celkovo ma natáčanie bavilo a pokojne by som si to ešte niekedy zopakoval.

5. Určite máte veľa skúseností s účinkovaním v rôznych televíznych šou a súťaži. Dá sa zákulisie takýchto udalostí porovnať s tým, ako to bolo zobrazené vo filme Backstage?

Našťastie moje skúsenosti neboli také dramatické. Od začiatku do konca bolo naše súťaženie viac-menej zábava a potešenie, čo sa nedá úplne povedať o filmovom príbehu.

6. Aká je Vaša najsilnejšia spomienka z nakrúcania?

Nenapadá mi konkrétny deň alebo scéna, no celé nakrúcanie je v podstate jedna silná a príjemná spomienka.

7. A naopak, je niečo, na čo z celého procesu tvorby filmu spomínate nerád?

Asi nebolo nič také, na čo by som spomínal nerád. Niektoré dni možno boli ťažšie a boli sme už unavení, ale nebolo to nič, na čo by som nechcel spomínať.

8. Prečo by si podľa Vás diváci mali prísť film Backstage pozrieť?

V prvom rade si myslím, že je dobré podporovať aj “domácu” tvorbu, pretože natočiť film od samotného nápadu, cez realizáciu, až po posledné úpravy vôbec nie je jednoduchá záležitosť. Backstage je plný tanca, hudby, vzťahov a samozrejme aj nejakej tej drámy. Je iný ako zahraničné tanečné filmy a určite sa naň oplatí ísť do kina – hlavne preto, aby ste na veľkom plátne mohli vidieť môj adolescentný “knírek”, ktorý som si musel vypestovať. (smiech)

Rozhovor s Ondrejom Hraškom, predstaviteľom Huga vo filme

1. Čo Vás presvedčilo, aby ste sa rozhodli, že do tohto projektu pôjdete?

Správne by otázka mala byť, čo by ma presvedčilo aby som do projektu nešiel. Nevyužiť možnosť sa podieľať na výrobe nášho celovečerného filmu ako jedna z nie celkom vedľajších postáv ponúka hlavne mnoho času byť na pláči s profesionálmi v určitom intenzívnom období. Takéto ponuky neprichádzajú každý deň a nevyužiť to by bolo trúfalé. Po väčšine sa len niekde zjavíte a z celej výroby nemáte nič. Rád som si prešiel celým tým oblúkom. Hlavné však je, že okolo toho boli ľudia, s ktorými sa z predchádzajúcich projektov navzájom poznáme a tak nebol dôvod na vymýšľanie.

2. Ako by ste charakterizovali postavu Huga? Čo Vám je na postave najviac sympatické, a čo práve naopak sa Vám na Hugovi nepáči?

Hugo prešiel pred príbehom veľkou osobnou zmenou. To, ako sa väčšinu filmu správa, v skutočnosti nie je tak celkom on. V detstve sa mu v rodine stalo jedno veľké nešťastie, následkom čoho sa radšej separoval od ľudí a doslova preťal akúkoľvek komunikáciu so svetom. Žije aj so svojim dedom výpravcom "na vedľajšej koľaji". S ním ako jediným sa nebojí byť sám sebou, pretože ten ho nemá ako zraniť. Od rodinnej tragédie ale ubehlo veľa rokov a z Huga sa stáva muž, ktorý by už mal konečne začať žiť. Niekam sa začleniť a spoznať svet. Cíti to čoraz viac aj on, ale nevie ako začať, už si zvykol na bezpečie u deda. Impulz a pomocnú ruku mu podáva Mary (ktorú stvárňuje Mária Havranová) a zakríknutý železničiar Hugo naberie zabudnutú odvahu a vykročí na trať. Samozrejme, že odvahu podporuje aj dlho skrývaná láska k tejto osobe. V porovnaní s ostatnými postavami v príbehu je Hugo práve tou, ktorá je absolútne obyčajná a poukazuje na základné ľudské hodnoty. S ňou by sa mal divák čo najľahšie a najrýchlejšie stotožniť (aspoň tak to bolo myslené... Ak to tak divák cítiť nebude, ospravedlňujem sa). Nemá veľké sny. Chce mať len svojho sprievodcu a niekam patriť.

3. Aké ste mali predošlé skúsenosti s tancom? Bola to pre Vás výzva aj z tanečného hľadiska?

Hoci mám k tancu blízko (moja mama učí a tancuje doteraz step a swing, otec býval známy konferenciér a usporiadateľ country bállov a ja sám som ako dieťa tancoval vo folklórnom súbore), tento spôsob vyjadrenia pre mňa teda nie je... V divadle, napríklad, tancujeme dosť často, ale to skôr beriem ako milé odbočenie od situácie, než aby som si to mal užívať. Nevieť sa popri tom cítiť prirodzene. Ale som rád, že okolo boli fantastickí chalani z The Pastels, pri ktorých človek aj zabudne, že tancuje... Vytvárali veľmi priateľskú atmosféru, takže som sa za seba po čase aj prestal hanbiť. Keď som prvýkrát vstúpil do nášho "tréningového centra" v Istropolise a chalani mi ukázali nástrely choreografií, chvíľu som váhal, či je to naozaj pre mňa. K tomuto žánru som mal pred touto skúsenosťou veľmi

ďaleko. Vždy som bol skôr ten konzervatívec, čo počúva a venuje sa iným žánrom... Ale potom prišli individuálne tréningy, ktoré trpezlivo viedol choreograf projektu Miňo Kereš spolu s Danom Antálkom, a bolo vymaľované. Výborne to medzi nami začalo fungovať a ja som si uvedomil, že ten pocit musím prekonať. Ak už nie kvôli filmu, tak aspoň kvôli sebe. Dajako sa rozpútať a brať to vážne. Pretože zakaždým keď som sa na seba pozrel počas tréningu do zrkadla, prišiel som si smiešny. Keby nebolo tej ľahkosti a porozumenia od chalanov a nastolila by sa profesionálna tanečná drezúra, tak neviem... Určite by sa našiel niekto, komu by naopak vyhovovalo práve to. Som vďačný Miňovi, že choreografie postavil tak, aby zakrývali čo najviac mojich nedostatkov a dokázali tak vyniknúť naozaj tí, ktorí to majú v krvi.

4. Slovenskí diváci Vás poznajú najmä z divadla či zo seriálov. Bola pre Vás príprava na hlavnú úlohu v celovečernom filme omnoho náročnejšia?

Myslím si, že toto je odvážne tvrdenie. Možno keď som bol mladší, tak som sa na obrazovke vyskytoval častejšie, ale teraz až tak nie. Namiesto toho si radšej užijem skúsenosť, ktorá má k filmárčine čo najbližšie. Samozrejme, ak tá ponuka prichádza. S postavou Huga máme veľa spoločných črt. Taktiež mám problém s rozletom v akomkoľvek smere a čoraz viac sa bojíť ľudí. Všetci sme sa párkrát ocitli, či už vedome alebo následkom vonkajších okolností na okraji, kde o nás nikto nejaví záujem alebo ho ani nevyžadujeme. Ľahko a rýchlo druhým uverím, a potom znášam následky. A presne sa cítim ako ten výpravca, ktorý iba stále žije na tom svojom mieste, stojí na tom svojom malom peróne a okolo neho sa pohybuje svet, do ktorého nie a nie nastúpiť. A vlastne iba tiež hľadám impulz na vnútornú zmenu. Rád hrám podobne pokrivené postavy, trochu posunuté, nie celkom normálne. Mám aj celkovo rád príbehy o takýchto ľuďoch. Potom sa vám to robí ľahšie, pretože pracujete s pocitmi, ktoré buď poznáte alebo si ich viete dôverne predstaviť.

5. Vašimi hereckými kolegami boli aj chalani zo skupiny The Pastels. Ako by ste zhodnotili spoluprácu, keďže nemajú také herecké skúsenosti ako Vaši iní kolegovia z filmu.

Som rád, že sme sa spoznali. Mám tých chalanov rád. Sú to blázni, ktorí nevedia obsedieť, ale na strane druhej aj veľkí profesionáli, ktorí obleteli svet. Iba oni môžu do príbehu dostať práve ten potrebný smrad tanečného zákulisia, spôsob akým títo ľudia komunikujú a ako sa celkovo správajú. Okrem toho má v sebe každý z nich takého veľkého herca, že málokto im konkuruje. Len tak ich neprevalcujete, väčšinou som pri nich iba tíško sedel. Vzájomne sme si pomáhali, nikto nechcel byť nad nikým. Tým, že v príbehu je hlavným hrdinom naša skupina, tak ak by sa niekto tlačil dopredu, rozsypalo by sa to. Ak niekto niečo nevedel herecky alebo tanečne, spoločne sme dospeli k riešeniu. Teda aspoň boli pokusy... Sú to otvorení a úprimní ľudia a každý z nich je osobnosťou. Veď aj preto sú to pastelky, odlišní povahovo, v tanečnom a hereckom prejave, a to je dôvodom, prečo spolu tak dobre fungujú. S každým mám osobitý a iný vzťah. Trávili sme spolu veľa času, či už večer na

hoteloch, na pláci alebo pri obedoch a z kolegov sa z nás stali priatelia, ktorí si majú čo povedať. Hádám to tak stále je.

6. Aká je Vaša najsilnejšia spomienka z nakrúcania?

Škoda je, že človek si zväčša uvedomí krásne momenty až keď prejde nejaký čas. A ja si nikdy nepamätám konkrétne chvíle, ale skôr iba pocit, atmosféru. Bolo ich viac. Nádherná bola jedna z prvých etáp nakrúcania v meste Svit, kde sme točili na železničnej stanici priamo pod Vysokými Tatrami. Vo voľnej chvíli som zašiel za vedúcim stanice a vypýtal si od neho podrobnú inštrukciú o ovládaní systému. Prečo to tam a tam tak bliká a čo treba stlačiť, aby vlaky prechádzali plynulo. A keď sa blížil vlak, tak to ste ho mali vidieť... ako si hrdo obliekal svoje čisté sako z vešiaka, nasádzal si čapicu, bral paličku a kráčal ako na pódium pred stanicu, aby pozdravil a pripomenul sa rútiacim sa vlakom. Neskôr, tak aby ma nikto nevidel, som sa aj obliekol do svojho železničarskeho kostýmu, vyšiel som na perón. A ako z detského sna som aj ja zdrazil paličkou rušňovodičov prechádzajúcich vlakov a tí, zahľadení na cestu, mi kývali nazad. Hrdo som tam stál a čakal na ďalších... Rád spomínam na všetky chvíle, ktoré sme mali možnosť si ukrojiť pre seba (či vo Svite alebo v Prahe) s Miňom Kerešom, s chalanmi, s asistentkou réžie Ingrid Hodálovou (ktorá ma od malička posúvala a bez ktorej by som asi nehral...), s členmi štábu od šoférov po režiséru, a na produkčné zázemie od Silvie a Erika Panákovcov.

7. A naopak, je niečo, na čo z celého procesu tvorby filmu spomínate nerád?

Cez leto som odchádzal z natáčania s tým, že ma nebudú potrebovať najbližšie tri dni a môžem ísť domov. Poslúchol som a odišiel som z Prahy priamo do Partizánskeho pripravovať svoj školský film. Na to mi do dňa vystresovane volá produkcia, aby som sa čo najskôr vrátil, pretože vraj neviem ešte jednu choreografiu a urgentne ju musím prísť s tanečníkmi naskúšať. A tak som odložil kreatívne plány, na druhý deň nasadol na vlak a vrátil sa späť do Prahy. Skoro na čas som prišiel do tanečnej sály a podozrivo nikde nikoho. Čakal som hodnú chvíľu a mal som v úmysle sa okamžite vrátiť. Na to vošiel Miňo aj so svojou rodinou a prezradil mi, že mi to urobil schválne a povolal ma. Chcel, aby sme mali spoločný aspoň jeden deň, pokiaľ celý tento cirkus skončí. Až do večera sme sa potom prechádzali po Prahe, spomínali a preberali rôzne odchody a návraty.

8. Prečo by si podľa Vás diváci mali prísť film Backstage pozrieť?

Má ambíciu byť divácky, autentický vo svojej téme a formálne zaujímavý. Režisérka Andrea Sedláčková sa po klapke vždy radila s tanečníkmi a hercami, či to je pre nich uveriteľné. Ak nie, tak prijala ich nápady a zapracovala zmeny do ďalšieho záberu. Tým sa scény stávali živšie a pravdivejšie pre danú oblasť, ktorú film rieši. Je to žánrový príbeh, ktorý obsahuje

všetko, čo sa od tanečného filmu očakáva. Navyše je tam (a to mám radosť) už spomínaná všednosť a ľudskosť, ktorá film robí hlavne našim, slovenským.

BACKSTAGE

Životopisy

Silvia Panáková, producentka filmu

Meno a priezvisko: Silvia PANÁKOVÁ

Dátum narodenia : 28.3.1975

V z d e l a n i e :

2003 Bratislava

*Vysoká škola múzických umení,
FTF Produkcia a management,
Magister*

Č l e n k a :

Od roku 2006

Slovenská filmová a televízna
akadémia

Od roku 2010

ACE /Ateliér du Cinéma Européen/ - Sieť európskych
producentov

Od roku 2010

Producer on the move, Cannes film festival, European film
promotion

Od roku 2012

Asociácia nezávislých producentov

Od roku 2015

Európska filmová akadémia – European Film Academy

O c e n e n i a :

2010

*International Young Screen Entrepreneur, organizovaný
British Council na Slovensku a realizovaný v Londýne*

2015

*Ocenenie Srdce v dlani udelené spoločnosťou Ferdinanda
Martinenga „Za vzájomné priblíženie Slovenska a Austrálie
prostredníctvom sveta filmu“.*

PRODUCENT/KOPRODUCENT /výber/

ANI VE SNU! celovečerný hraný film 2016 /Slovensko, Česko, Bulharsko
Réžia Petr Oukropec

FAIR PLAY, celovečerný hraný film 2014 /Slovensko, Česko, Nemecko
Réžia Andrea Sedláčková

Modrý tiger, celovečerný hraný film 2012 /Slovensko, Česko, Nemecko
Réžia Petr Oukropec

T.M.A., celovečerný hraný film 2009 /Slovensko, Česko
Réžia Juraj Herz

Ženy môjho muža, celovečerný hraný film 2009 /Slovensko, Česko, Maďarsko
Réžia Ivan Vojnár

Čas grimás, hraný dokument, 2011 /Slovensko
Réžia Peter Dimitrov

Lyrík, dlhometrážny dokument, 2014 /Slovensko
Réžia Arnold Kojnok

Kvety a korene, dokument 2013 /Slovensko
Réžia Jozef Banyák

Kým sa skončí tento film, dokument 2009 /Slovensko
Tomáš Hučko

Producentka festivalov:

Český a slovenský filmový festival v Austrálii /2014-2017/
Austrálsky filmový festival – AUSSIE FILM FEST /2015-2016/

Filmy vo výrobe a v postprodukcii:

FAŠIANGY, celovečerný hraný film /Slovensko, Česko, Macedónsko/
Réžia Ivo Trajkov

HRA O ČAS, dokumentárny film /Slovensko, Česko
Réžia Mária Martiniak

JAN PALACH, celovečerný hraný film Česko, Slovensko
Réžia Robert Sedláček
Plánovaná SK premiéra 21.8.2018

Andrea Sedláčková, režisérka filmu

Meno a priezvisko: Andrea Sedláčková
Dátum narodenia : 22.2.1969

Vzdelanie:

1989 Scenáristika a dramaturgia na FAMU
1993 Réžia a strih na FEMIS v Paríži

Réžia :

1997	<i>Polobotky</i>
1998	<i>Intuice</i>
1999	<i>Ze života pubescentky</i>
2000	<i>Oběti a vrazi</i>
2002	<i>Musím tě svést</i>
2003	<i>Můj otec a ostatní muži</i>
2006	<i>Krásný čas</i>
2007	<i>Opravdová láska</i>
2009	<i>Rytmus v patách</i>
2014	<i>Zbabělci</i>
2014	<i>Fair Play</i>
2018	<i>Backstage</i>

Dokument :

1994 Co jste dělali v listopadu?

Ocenenia :

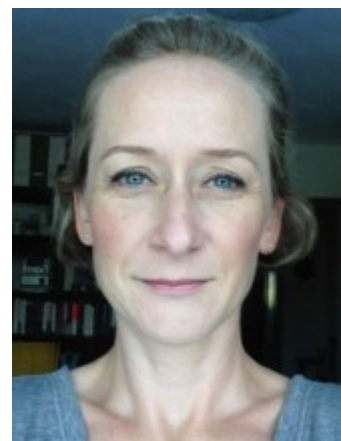
2001	Oběti a vrazi—"Tereziánskácihla" za nejlepší celovečerný film
2014	Fair Play-Hlavná cena za nejlepší film na MF v Arrase(FR)
2015	Fair Play-Cena za nejlepší film súťažnej sekcie EasternEuropaena Nezávislom filmovom festivale v Ríme
2015	Fair Play-Hlavná cena na Festivale pre deti a mládež v Oule(FN)
2016	Fair Play-Cenu za najlepšiu réžiu na Medzinárodnom festivale športových filmov "Krasnogorski" v Moskve

Nada Clontz, scenáristka filmu

Meno a priezvisko: Nada Clontz
Dátum narodenia: 17.3.1979

Vzdelanie :

Politológia na Smith College v Northamptone

Dokumentaristika na American University, vo Washington, D.C.

TV seriály :

2017

Tajné životy (TV seriál)

Epizoda 10 (S02E10)

Epizoda 8 (S02E08)

Epizoda 5 (S02E05)

2015

Tajné životy (TV seriál)

Epizoda 12 (S01E12)

Epizoda 10 (S01E10)

Epizoda 7 (S01E07)